

תת"ע 2295/05/17 - מדינת ישראל נגד אורלי עמר

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 2295-05-17 מדינת ישראל נ' עמר אורלי
בפני כבוד השופטת ליאת שמיר הירש

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אורלי עמר

הנאשמת

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשמת וזאת מחמת הספק.

כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה ביצוע עבירה בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א 1961.

מטעם המדינה העידה עדת תביעה אחת בלבד, השוטרת עמנואל רזית, אשר טענה כי ראתה את הנאשמת נוהגת ברכב ואוחזת בטלפון נייד, בידה הימנית, מעל גובה ההגה.

הנאשמת מצידה טענה כי השתמשה באוזניה, אשר היתה מחוברת לטלפון הנייד בחוט וטענה כי הטלפון הנייד הונח בין רגליה.

דין -

תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה אומרת כך:

"(ב)(1) בעת שהרכב בתנועה, הנוהג ברכב -

(א) לא יאחז בטלפון קבוע או נייד, ולא ישתמש בהם כרכב אלא באמצעות דיבורית.

(ב) לא ישלח או ייקרא מסרון."

הלכה למעשה כל החזקה ביד של טלפון נייד, בזמן נהיגה, מהווה שימוש אסור על פי החוק.

יחד עם זאת, על המדינה להוכיח מעל לספק סביר כי הנאשמת אכן אחזה בידה בטלפון נייד בזמן נהיגה וכי בוצעה בו פעולה שלא באמצעות דיבורית.

לצורך הוכחת העבירה על בית המשפט להשתכנע כי לשוטרת היה די זמן ושדה ראייה ברור כדי להבחין בביצוע העבירה בוודאות.

כל ספק או סיכוי לטעות יפעל בהכרח לטובת הנאשמת.

ע"ת, השוטרת עמנאל רות, העידה בבית המשפט כי ישבה בניידת, אשר היתה במצב עמידה בצומת הסמוך לכיכר בו נסעה הנאשמת.

העדה מציינת כי אינה יודעת מהו המרחק בו הבחינה בעבירה וכי אינה זוכרת באיזה מכשיר טלפון מדובר.

עוד ציינה העדה בעדותה כי הנאשמת אחזה בטלפון הנייד ביד ימין, היא היד הנגדית לכיוון עמידת השוטרת וכי הטלפון הוחזק מעל גובה ההגה (להבדיל ממקרה בו מוחזק הטלפון בגובה האוזן).

העדה העידה באופן אמין וכנה ואין בליבי ספק כי היא משוכנעת שראתה את הנאשמת אוחזת בידה טלפון.

יחד עם זאת, הנאשמת טענה כי השתמשה באוזנייה והפנתה לדברי הנהג שבדוח המאשרים את דבריה.

גם עדותה של הנאשמת הותירה רושם אמין וכנה ולא מצאתי כל סימן מובהק לאי אמירת אמת מצידה.

אם כן, אין זה מקרה בו מודבר במצב ששוטר רואה את ביצוע העבירה כשהוא במקביל לרכב ויש בידו אפשרות ברורה להבחין בוודאות באחירת טלפון.

כאשר מדובר בעדות יחידה מול עדות יחידה ובנסיבות המפורטות, הדבר מעורר את הספק הסביר.

עדויות שני הצדדים היו אמינות בענייני ולא מצאתי כי ניתן להעדיף האחת על פני האחרת.

אשר על כן, אני מזכה את הנאשמת מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ח, 29 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.